

La patrulla canina

Il·lustració: Javi Oviedo.

La crònica de successos a Manresa dona titulars pràcticament cada dia. És preocupant i, amb tanta varietat delictiva, passen coses realment insòlites que, malgrat ens esforcem per fer-hi broma, són d'una baixesa moral indecent. Com els segrestos de mascotes, essencialment gossos, que van denunciar les entitats animalistes i el refugi de Manresa. S'ha de ser molt miserable per demanar el rescat d'un quisso, gairebé igual que els comercials d'empresa funerària que aprofiten els moments de debilitat per sumar zeros a la factura del servei de sepeli.

I, enmig de tot plegat, furts, estrebades de cadenes, atracaments amb gas pebre, baralles amb ganivets de cuina, desafiaments constants a l'autoritat de la policia, violència de gènere, trencament d'ordre d'allunyament... El més preocupant és que, en algunes zones del centre històric, els veïns comencen a estar molt inquiets. Alguns admeten que tenen por. Por de l'anar i venir de gent que no coneixen i que entre i surt de finques on costa saber qui hi viu i què s'hi trama. A l'estiu, batusses a les places, crits i brutícia, massa brutícia. Tot sumat és tan preocupant que el rapté d'un gos, acaba sent una minúcia entre tanta conflictivitat.